

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5Csp/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122497985
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2025:6122497985.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Emíliou Mišenkovou v sporovej veci žalobcu: Alektum Capital II AG, Gubelstrasse 24, 6300 Zug, IČ: CHE-496.825.067, Švajčiarska konfederácia, právne zastúpený: Momentum legal s.r.o., 821 08 Bratislava, Bazová 6A, IČO: 47 258 586 proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX C. D. B. XXX, občan SR, v konaní o zaplatenie 66,30 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu o zaplatenie istiny vo výške 66,30 eur, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 17,50 eur od 29.9.2020 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 27,- eur od 29.10.2020 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 21,80 eur od 28.11.2020 do zaplatenia **z a m i e t a**.

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanej nárok na náhradu trov prvostupňového konania v rozsahu 42,68 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovanej **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, uplatnenou pôvodne v upomínacom konaní (OS Banská Bystrica sp. zn. 11Up/1018/2022) a postúpenou tunajšiemu súdu dňa 4.7.2023, domáhal od žalovanej zaplatenia istiny 231,30 eur, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z tam uvedených súm a náhrady trov konania. Uviedol, že medzi spoločnosťou O2 Slovakia, s.r.o. a žalovanou bola uzavretá zmluva o poskytovaní verejných služieb. O2 Slovakia sa so žalovanou dohodli na pravidelnom splácaní ceny za poskytovanie verejných služieb podľa Cenníka. Žalovaná si neplnila svoje zmluvne dohodnuté záväzky tým, že neuhradila O2 vystavené faktúry. Žalovaná je s úhradou faktúr v omeškaní, preto si žalobca uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania a náhradu trov konania.

2. Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej bola spolu s prílohami, poučeniami o procesných právach a povinnostiach doručená dňa 22.7.2023 do vlastných rúk, písomne nevyjadrila.

3. Prvoinštančný súd rozsudkom č.k. 5C/20/2023-67 zo dňa 15.12.2023 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 165,- eur spolu s úrokom z omeškania 5,00 % ročne: zo sumy 7,50 eur od 29.9.2020 do zaplatenia, zo sumy 7,50 eur od 29.10.2020 do zaplatenia, zo sumy 7,50 eur od 28.11.2020 do zaplatenia, zo sumy 7,50 eur od 29.12.2020 do zaplatenia, zo sumy 135,- eur od 29.1.2021 do zaplatenia to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (I. výrok), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II. výrok) a žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42,68 % (III. výrok).

4. Na podklade odvolania žalobcu Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 11CoCsp/10/2024-114 zo dňa 29.1.2025 (i) odmietol odvolanie voči výroku I. napadnutého rozsudku, (ii) zrušil rozsudok prvoinštančného súdu okrem výroku I. a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôvodoch rozhodnutia, okrem iného, uviedol, že úlohou prvoinštančného súdu v ďalšom konaní bude opätovne vykonať dokazovanie dôkladným oboznámením sa s obsahom všetkých listín predložených žalobcom, prípadne inými dôkazmi, ak tieto strany sporu predložia alebo ich súd prvej inštancie vykoná (§ 295 CSP) a posúdiť splnenie hmotnoprávnych podmienok pre uplatnenie pohľadávky podľa Občianskeho zákonníka a následne prijať záver aj o aktívnej vecnej legitímácii žalobcu podľa zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách.

5. Súd zaslal sporovým stranám uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 11CoCsp/18/2024-114 zo dňa 29.1.2025 a následne dňa 7.5.2025 vyzval žalobcu na predloženie zmluvy o postúpení pohľadávky, prípadne iný dôkaz, na základe ktorého bude mať súd za preukázané, že došlo k postúpeniu pohľadávky vo výške 231,30 eur zo spoločnosti O2 Slovakia, s.r.o. na žalobcu.

6. Dňa 14.5.2025 predložil žalobca súdu Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 5299 zo dňa 23.11.2021 a Prílohu č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok so špecifikáciou postupovanej pohľadávky zo spoločnosti O2 Slovakia, s.r.o. na žalobcu.

7. Súd po vrátení veci odvolacím súdom opätovne oboznámil so spisovým materiálom, t.j. so žalobou a listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a zistil tento skutkový stav:

8. Spoločnosť O2 s.r.o. uzavrela dňa 20.12.2019 so žalovanou Zmluvu o poskytovaní verejných služieb s predmetom zmluvy: Zlatý O2 SMART Paušál s dátumom aktivácie 20.12.2019. Na základe tejto zmluvy sa spoločnosť O2 Slovakia s.r.o. zaviazala dodávať žalovanej telekomunikačné služby v rámci dohodnutého programu a žalovaná sa zaviazala za tieto služby dohodnutým spôsobom platiť. Dňa 21.5.2020 uzavrela spoločnosť O2 Slovakia s.r.o. so žalovanou Kúpnu zmluvu č. 2400594201, ktorej predmetom bol záväzok spoločnosti O2 Slovakia s.r.o. dodať žalovanej telekomunikačné zariadenie Samsung Galaxy A20e čierny (IMEI:354462113225282), ktorý bol predávaný za kúpnu cenu 180,- eur. Žalovaná sa zaviazala uhrádzať za tento telefón prvú splátku 0,- eur ako časť kúpnej ceny a zvyšok v 24 mesačných splátkach po 7,50 eur s tým, že prvá splátka bola splatná 28.7.2020 a posledná dňa 28.4.2022.

9. Cenu poskytnutých služieb právny predchodca žalovanej vyúčtoval faktúrami pod variabilným symbolom číslo:

- 1570529619 na sumu 35,- eur, splatnou 28.9.2020,
- 1340536086 na sumu 34,50 eur, splatnou 28.10.2020;
- 154064492 na sumu 74,30 eur, splatnou 27.11.2020,
- 1500644143 na sumu 7,50 eur, splatnou 28.12.2020,
- 1330615190 na sumu 135,- eur, splatnou 28.1.2021

Uvedenými faktúrami vyúčtoval právny predchodca žalobcu cenu poskytnutých služieb spolu vo výške 286,30 eur, avšak žalobca si z nej uplatňuje iba sumu 231,30 eur.

10. Pokusom o zmier zo dňa 5.11.2020 spoločnosť O2 Slovakia, s.r.o. vyzvala žalovanú na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby vo výške 69,50 eur. Následne podaním zo dňa 12.11.2020 O2 Slovakia s.r.o. žalovanej oznámilo odstúpenie od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb ku dňu 12.12.2020, ak žalovaná neuhradí sumu 69,50 eur do 5.12.2020. Následne predžalobnou upomienkou zo dňa 22.12.2020 vyzvala spoločnosť O2 Slovakia s.r.o. žalovanú na úhradu sumy 141,30 eur.

11. Právny predchodca žalobcu (Spoločnosť O2 Slovakia, s.r.o.) listom zo dňa 4.11.2021 výzvou zo dňa 4.11.2021 vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy 276,30 eura, s poukazom na to, že doba omeškania žalovanej so splnením peňažného záväzku presiahla 90 dní. Zároveň upovedomil žalovanú, že ak okamžite neuhradí dlžnú sumu, spoločnosť O2 Slovakia, s.r.o. bude oprávnená postúpiť pohľadávku inej osobe, aj bez súhlasu žalovanej. Túto výzvu zaslal právny predchodca žalobcu žalovanej na adresu jej trvalého bydliska dňa 12.11.2021, avšak písomnosť sa mu vrátila dňa 24.11.2021 s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“.

12. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.11.2021 spoločnosť O2 Slovakia, s.r.o. postúpila svoju pohľadávku voči žalovanej na žalobcu.

13. Žalovaná predmetné faktúry za poskytnuté telekomunikačné služby, ako ani nezaplatené splátky kúpnej ceny za zariadenia, doposiaľ neuhradila.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

14. Podľa § 43 ods. 1 písm. a, b), ods. 12 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu, na náhradu škody spôsobenej na verejnej sieti a na verejnom telekomunikačnom zariadení. Účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb a ak to povaha služby umožňuje až na základe predloženej faktúry.

15. Podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách Ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

16. Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

17. Podľa § 44 ods. 9 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách účastník môže vypovedať zmluvu o poskytovaní verejných služieb uzavretú na dobu neurčitú z akéhokoľvek dôvodu alebo bez udania dôvodu.

18. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ a spotrebiteľ.

19. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

22. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

23. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti.

25. Podľa § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

26. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

27. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

30. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

Súd dospel k právnomu záveru:

31. V prejednávanej veci sú predmetom konania dva druhy peňažných pohľadávok. Jednak ide o peňažnú pohľadávku, ktorá mala vzniknúť žalovanej v súvislosti so zmluvami uzatvorenými medzi predchodcom žalobcu a žalovanou podľa zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách a ďalšia pohľadávka je tvorená nezaplatenou kúpnu cenou za mobilné zariadenie v zmysle uzatvorenej kúpnej zmluvy.

32. V súvislosti s postúpením pohľadávky v časti 165,- eur vyplývajúcej z kúpnej zmluvy predstavujúcej neuhradenú kúpnu cenu za zariadenie (mobilný telefón), súd už v rozsudku č.k. 5C/20/2023-67 zo dňa 15.12.2023 skonštatoval, že toto nepredstavuje pohľadávku za služby podľa zákona o elektronických komunikáciách, a preto na jej postúpenie nebolo potrebné splniť špeciálne podmienky podľa zákona o elektronických komunikáciách. Súd preto tomuto nároku žalobcu, t.j. o zaplatenie sumy 165,- eur s príslušenstvom vyhovel rozsudkom č.k. 5C/20/2023-67 zo dňa 15.12.2023 a rozsudok v tejto časti nadobudol právoplatnosť dňom 21.2.2025. Predmetom konania ostal nárok žalobcu na zaplatenie istiny 66,30 eur s príslušenstvom.

33. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení odvolacím súdom č.k. 11CoCsp/18/2024-114 zo dňa 29.1.2025 uložil súdu prvej inštancie, okrem iného, posúdiť splnenie hmotnoprávných podmienok pre uplatnenie pohľadávky podľa Občianskeho zákonníka a následne prijať záver aj o aktívnej vecnej legitímácii žalobcu podľa zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách.

34. V zmysle § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Preto súd, po opätovnom oboznámení sa s predloženými listinnými dôkazmi, pristúpil preskúmaniu vecnej legitímácie sporových strán, a to v prvom rade aktívnej legitímácie na strane žalobcu a zistil nasledovné.

35. Predmetom tohto konania je peňažná pohľadávka, ktorá mala vzniknúť žalobcovi v s súvislosti so zmluvou uzatvorenou medzi predchodcom žalobcu a žalovanou dňa 20.12.2019 podľa zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších zmien a predpisov s tým, že žalobca

odvodzuje svoju aktívnu legitímáciu od zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej s O2 Slovakia, s.r.o. dňa 23.11.2021.

36. V danom prípade nebolo sporné, že zmluva o poskytovaní verejných služieb uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou zo dňa 20.12.2019 predstavuje spotrebiteľskú zmluvu, ktorá sa riadi osobitným zákonom (zákonom č. 351/2011 Z. z.).

37. Spotrebiteľský charakter predmetného sporu má význam z hľadiska skúmania aktívnej legitímácie žalobcu, ktorý si pohľadávku uplatňuje voči žalovanej ako spotrebiteľovi z titulu postúpenia, a to aj v prípade jej pasivity, pričom vzhľadom na znenie § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. ani relevantné oznámenie postupcu o postúpení bez ďalšieho nezakladá aktívnu legitímáciu postupníka.

38. V tejto súvislosti súd poukazuje na právne závery vyslovené v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.4.2018, ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (R 60/2018). V označenom rozhodnutí Najvyšší súd SR ako súd dovolací konštatoval, že osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie pohľadávky potrebné. Napriek tomu, že Najvyšší súd SR vo svojom rozsudku riešil podmienky vyplývajúce z § 92 ods. 8 zákona o bankách, jeho závery sú aplikovateľné aj na prejednávany prípad, ktorého základom je zákon č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách ako zákon špeciálny (podobne ako zákon o bankách) vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Dovolací súd vyslovil, že „následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky (z úradnej povinnosti). Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť“.

39. Vychádzajúc zo zákonných ustanovení zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, ako aj zo záverov vyššie označeného rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2014 zo dňa 24.4.2018 (R 60/2018) dospel súd k záveru, že ustanovenie § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (účinné do 31.01.2022) je potrebné vykladať tak, že pohľadávku podniku v zmysle § 3 písm. a) zákona č. 452/2021 Z. z. možno postúpiť až po preukázateľnom zaslaní písomnej výzvy podniku dlžníkovi (v omeškaní) a následnom nepretržitom omeškaní dlžníka so zaplatením pohľadávky podniku trvajúcim dlhšie ako 90 dní od doručenia písomnej výzvy klientovi. Žalobca v súdnom konaní, v ktorom takúto postúpenú pohľadávku uplatňuje, je povinný v zmysle § 132 ods. 1 CSP a § 150 ods. 1 CSP tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. V zmysle uvedeného je teda povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky podnik klienta (dlžníka) písomne vyzval na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu následne (t.j. po doručení výzvy) zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností vedie k záveru o neplatnosti úkonu postúpenia pohľadávky, čo má za následok nepreukázanie aktívnej legitímácie postupníka.

40. V prejednávanej veci z predložených dôkazov a z vyjadrenia samotného žalobcu je zrejmé, že pôvodný veriteľ - spoločnosť O2 Slovakia, s.r.o. - zaslal žalovanej výzvu na úhradu zo dňa 4.11.2021, ktorou vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy 276,30 eur s tým, že ak nepríde k okamžitej úhrade tejto sumy, bude uvedená spoločnosť v súlade s § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách oprávnená pristúpiť k postúpeniu pohľadávky inej osobe aj bez súhlasu žalovanej. Žalobca preukázal súdu aj doručovanie tejto listiny predložením zásielky adresovanej žalovanej, ktorá sa mu vrátila z dôvodu, že si ju žalovaná neprevzala v odbernej lehote. Z uvedenej zásielky je zrejmé, že táto bola podaná na poštovú prepravu dňa 12.11.2021 a vrátená žalobcovi ako neprevzatá dňa 24.11.2021. Keďže písomnosť nebola prevzatá adresátom (žalovanou) v odbernej lehote, považovala sa za doručenie dňom vrátenia nedoručenej zásielky právnemu predchodcovi žalobcu, t.j. dňa 24.11.2021. Teda v danom prípade sa síce výzva dostala do dispozičnej sféry žalovanej avšak nebola splnená druhá zákonná podmienka, a to následné 90-dňové omeškanie žalovanej nasledujúce po písomnej výzve podniku, nakoľko právny predchodca žalobcu a žalobca uzatvorili Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 5299 už dňa 23.11.2021. Z uvedeného je teda zrejmé, že od zaslania/doručenia výzvy žalovanej do dňa uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok neprešlo 90 dní predpokladaných v zákone o elektronických komunikáciách pre platné postúpenie pohľadávky.

41. Vzhľadom na vyššie uvedené tak nebolo preukázané splnenie podmienok uvedených v § 44 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z., na základe ktorých by sa dalo postúpenie pohľadávok vo výške 66,30 eur vyplývajúcich zo Zmluvy o poskytovaní verejných služieb voči žalovanej, ktoré sú predmetom tohto sporu, z postupcu na žalobcu (ako postupníka) považovať za súladné so zákonom, a teda za platné.

42. Súd nepovažuje za správny názor žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu, že 90-dňová lehota omeškania žalovanej, stanovená ako podmienka predchádzajúcej písomnej výzvy podľa § 43 ods. 13 zák. o elektronických komunikáciách, začína plynúť už od momentu omeškania žalovanej s plnením peňažného dlhu, po uplynutí splatnosti každej z jednotlivých vystavených faktúr.

43. K tomu súd uvádza, že jednotlivé faktúry nemožno považovať za výzvu predpokladanú podľa § 43 ods. 13 zák. o elektronických komunikáciách, pretože aj keď na ich základe bola žalovaná vyzývaná na peňažné plnenie, vždy išlo o výzvu na plnenie, ktorého splatnosť mala v budúcnosti iba nastať, teda nie o výzvu na plnenie dlhu (omeškanej pohľadávky), čo zodpovedá výzve podľa § 43 ods. 13 zák. o elektronických komunikáciách.

44. V tomto smere súd v celom rozsahu poukazuje na početnú judikatúru vydanú v obdobných veciach, v ktorých sa sudy zaoberali totožnou otázkou, príkladmo rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5CoCsp/68/2021 z 19.7.2022, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10coCsp/31/2024 zo dňa 26.11.2024.

45. Aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať.

46. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitimácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal (Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

47. Nakoľko súd v tomto konaní uzavrel, že vzhľadom na vyššie uvedené porušenie zákona o elektronických komunikáciách nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu, žalobcom uplatňované právo na zaplatenie sumy za poskytnuté služby voči žalovanému zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb nesvedčí žalobcovi. Žalobca teda nie je aktívne vecne legitímovaným subjektom v tomto právnom spore.

48. Z uvedeného dôvodu, t.j. nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, bolo potrebné žalobu o zaplatenie sumy 66,30 eur s príslušenstvom, t.j. nad rámec sumy, ohľadom ktorej bolo žalobe (rozsudkom č.k. 5Csp/20/2023-67 zo dňa 15.12.2023) vyhovieť, zamietnuť.

O trovách konania súd rozhodol takto:

49. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

50. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

51. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

52. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

53. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

54. O nároku na náhradu trov prvostupňového konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 2 CSP. Vo vzťahu k uplatnenému nároku v celkovej výške 231,30 eur bol žalobca úspešný pokiaľ ide o zaplatenie sumy v celkovej výške 165,- eur , v časti ktorej bolo žalobe vyhovené a žalovaná bola úspešná pokiaľ ide o zaplatenie sumy v celkovej výške 66,30 eur , v časti ktorej bola žaloba zamietnutá. Žalobca bol teda úspešný v 71,34 % a žalovaná v 28,66 %. Po odpočítaní úspechu žalovanej v rozsahu 28,66 % od úspechu žalobcu v rozsahu 71,34 % čistý úspech žalobcu je tak vo výške 42,68 %. Žalobcovi tak vznikol nárok na náhradu trov prvostupňového konania proti žalovanej v rozsahu 42,68 %.

55. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu medzi stranami sporu rozhodol súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, 2 CSP. Žalobca podal odvolanie proti všetkým výrokom prvostupňového rozsudku, pričom bol v odvolacom konaní úspešný len v časti o zaplatenie 66,30 eur, v ktorej bolo odvolaniu vyhovené, v časti o zaplatenie 165,- eur súd odvolanie žalobcu odmietol a teda v tejto časti bola úspešná žalovaná. Úspech žalobcu v odvolacom konaní predstavuje 28,66 % a úspech žalovanej predstavuje 71,34 %. Po odpočítaní úspechu žalobcu v rozsahu 28,66 % od úspechu žalovanej v rozsahu 71,34 % čistý úspech žalovanej v odvolacom konaní predstavuje 42,68 %. V odvolacom konaní bola žalovaná úspešnejšou stranou sporu, a má nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Z obsahu spisu však vyplýva, že žalovaná bola v odvolacom konaní pasívna, k odvolaniu sa nevyjadřila, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Súd z týchto dôvodov žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.